

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No Q/J167/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly, Published Every Friday

Vol. 184 JAFFNA, FRIDAY, 4th & 11th NOVEMBER 1988 Nos. 32 & 33

RIGHTEOUSNESS EXALTIETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukodai.

Subscription
Inland: Rs. 50/- per year
FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

Installation of Principal

On Saturday afternoon, the 29th of October, Dr. S. Jebanesan was festively invested with the office of Principal of Jaffna College in the Vaddukodai Cathedral Church. A procession of church officials, Board members and academic staff escorted Dr. Jebanesan into the Church, where the Right Rev. D. J. Ambalavanar presided over the ceremony.

Board members Miss Selvi Selliah and Mr. K. Pooranampillai and outgoing Principal Mr. A. Kadirgamar presented the candidate to the Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India, who pronounced Dr. Jebanesan head master of the institution. Bishop Ambalavanar preached the homily, emphasizing the need for education for the twenty-first century and the social-service and social-action priorities of the Church.

The service itself was effective and lends the fairly rare occasion of the investiture of a new head master an ecclesiastical dignity that is both appropriate to the College as well as the man appointed to the high office, a well known scholar and leader of the Church of South India.

Jaffna College hosted a tea immediately following the service for the assemble friends of the College.

R. P.

Jaffna College Prize Giving

Jaffna College conducted its Prize Giving this year on Wednesday the 19th October. Since the Prize Giving was not held in 1987, it was a combined function for the years 1987 and 1988. Professor P. Balasundrampillai, Head, Department of Geography University of Jaffna and Mrs. R. Balasundrampillai were the chief guests. Professor Balasundrampillai in his speech praised Jaffna College for its concern for the poor, downtrodden and the lost. He quoted Subramania Bharati's lines that it is far better to educate one orphan child than to build a thousand pilgrim rests. He also said that Jaffna College should restart its graduate courses as it would help the Tamil community in several ways.

Mr. A. Kadirgamar read the reports for the years 1986 and 1987. Rt Rev. Dr. S. Kulandran thanked Mr Kadirgamar for the services he rendered for Jaffna College.

The vote of thanks was proposed by Mas N. Nithiyaranjan President School Council and was seconded by Dr.

Uduvil Church

A Service of Remembrance was held at the Uduvil Church on Sunday 30th of October, 1988 for the ten members of the Church who lost their lives, under tragic circumstances, during the military offensives last year in September, October and November. The ten members mentioned at Litany offered were:-

1. Mr. V. Sabapathy
2. Mr. N. Rajasingam
3. Mr Cameron Selvanayagam
4. Mr. T. Thancharatnam
5. Mrs Lily Rajah
6. Suresh Sivapatham
7. Priyanthi Sivapatham
8. Mahendraraj Sivapatham
9. Gnanakili Peethamparam
10. Thangammah Muthutham-

Rev. D C Ratnasingam, the Presbyterian of the Church led the service, assisted by Rev. T Thevanesan who preached the sermon.

Of those remembered, four were members of one family, the grandmother and three grand children (Numbers 5-8). Among others Messrs T. Thancharatnam and Cameron Selvanayagam have had close associations with the Church while Mr. N. Rajasingam was the eldest son of Mrs. Nagalingam who was for many years on the staff of the Lower School at Jaffna College during the Bicknell era. He lived at Inuvil.

Two members of the Uduvil Church who died during the same period (but not under tragic circumstances) were: Jane and Kirupai Spenser of Arc Lane, Uduvil who passed away at the Inuvil Hospital, during a period of immense hardship for patients and for those who had the responsibility of caring for them.

The Christa Seva Ashram

The Ashram at Maruthanamadam had its own share of travails during the dark days (September to December 1987) when it had to look to the needs of nearly 2000 refugees.

One of those who died at the Ashram during this period was Mr. A. Tharmalingam of the Karainagar Church who was a resident at the Ashram for some time. Sevak (Rev. Sam Alfred) cremated the body at the Maruthanamadam Public crematorium. The ashes were kept at the Ashram and handed over to the daughter, when the situation eased, for burial at the Karainagar Church burial grounds.

(Mrs) Gowri Nithiananthan Medical Officer of the Jaffna University.

Christian Home Festival

The Womens' Fellowship of the Jaffna Diocese celebrated the Christian Home Festival in the Manipay Church on Saturday, the 15th of October, 1988. The day's programme began with a praise service at 9.00 a.m. The theme was chosen

Gospel Chapter will roll away for us". The Sermon by Miss V Anandarajan of the staff of Green Hospital. The Bible lessons were read by Mrs D W. Rajaratnam and Mr E S Curtis of Uduvil and Mr A. A Paul of Manipay. Special songs were rendered by adults and youth of both sexes from the young church in Sathiapuram - Uduvil. The youthful choir of Manipay Church ably assisted the singing at the service and also sang a special song. The Rev. A W Jebanesan of the Methodist Church of Vannarpannai preached the sermon on the theme text He began with an amusing story of a couple who had celebrated their 75th Wedding anniversary and their secret of staying married so long. Then he went on to the story of that first Easter morn when three women had gone to the Tomb of Jesus to anoint His body with spices. They knew the tomb was sealed but that did not stop the women from going. It was only when they were on their way they asked "who will roll away the stone for us". How often we allow ourselves to be held back by fears and difficulties. However, the tomb was open to the surprise of those three women and they found that the stone had been rolled away. How did it come about? Only because Jesus Christ had risen from the dead and was alive. The same Risen Lord is with us and in our midst today and makes it possible for us to overcome difficulties and obstacles and to go forward.

There was a short break for refreshments.

Children of Nuffield School of Kaithady performs:

As the Principal Mr. David introduced the items he said that the blind children could always sing but the dumb children can now show how they too can join in the singing and worship and that these children should be accepted into the life of the family and society. So while the blind children sang, the dumb children joined in with signs. They also interpreted the Lord's prayer by signs and one child read a written prayer by signs.

A special song was then sung by girls from Arul Aham, Maruthanamadam.

Symposium then followed:

1. Role of Women in Society.
2. Women's Decade. It was presided over by Dr. (Mrs.) D J. Ambalavanar, the President of the Women's Fellowship. She inaugurated the Ecumenical decade for the churches in solidarity with women. The Guest Speaker, the Rev. Sister Sophia of the Congregation of the Holy Family, Jaffna spoke on women's role in

(Continued on page 4)

The Christmas Carol Service

of
St. John's College
and
Chundikuli Girls Coilege
will take place

at
St. John the Baptist Church,
Chundikuli
on
Wednesday the 16th November
1988

at 4 p.m.

All are invited.

Thank you.

The Principals.

9-11-88.

JAFFNA COLLEGE

Vaddukodai

Presents

A Christmas Happening

(A folk Musical)

by: JOHN F. WILSON

at

4.15 p.m.

on

Sunday 20th November, 1988
in the Cathedral Church

All are cordially invited.

S. Jebanesan,
Principal.

Vaddukodai.

9-11-88.

IN MEMORIAM

Mrs. Pushpamany Nesiah

b 21 January 1921

ob 13 November 1987

Lovingly remembered on
the first anniversary of her
passing away

by her husband, children,
grandchildren and other
members of the family.

20, Canon Somasundaram Av.,
Chundikuli.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ். [வெள்ளிதேரையும் வெளிவருவது
நீதி ஜனத்தைய உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்

மலர் 148 4, 11-11-1988 [இதழ் 32, 33]

சோவியத் ரஷ்ய கிறிஸ்தவ திருச்சபையின் ஆயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழா

இவ்வாண்டு ஏப்பிரல் மாதத்தில் சோவியத் ரஷ்யாவில் அனைவரும் வியக்கத்தக்க ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அது என்ன தெரியுமா? அதுதான் ரஷியா திருச்சபையின் ஆயிரமாவது நிறைவு விழா கொண்டாட்டம் இவ்விழாவின்மூலம், இத்திருச்சபையின் பிரதமப் பேராயர் (பேட்ரியார்ச்) பிமென் அவர்களின் அருகில் நின்று நட்புறவுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். ரஷியா நாட்டுத் தலைவர் கெர்ப்சேவ்.

கெர்ப்சேவ் ரஷ்ய மக்களுக்குச் சொன்னது: "கடவுள் நம்பிக்கை உள்ள மக்களும் சோவியத் மக்கள் தான் பாட்டாளிகள் தான். சேதப்புகியுள்ளவர்கள் தான், அவர்களுக்கு தங்கள் நம்பிக்கையை கொளரவந்தான் வெளியிட உரிமை உண்டு மத நிறுவனங்களுக்கு சுதந்திரம் அளிக்கக் கூடிய ஒரு புதிய சட்டம் கொண்டு வரப்படும்" என்பதே.

இந்த அறிவித்தலை தொலைக்காட்சி மூலமும் செய்தித்தாள்கள் மூலமும் அறிந்த 143 ரஷ்ய மக்கள் மகிழ்ச்சியால் தள்ளிக் குதித்தனர். ஆண்டவரை வணங்கி நின்று செலுத்தினார்கள். 'சுந்தாவே, வியக்கத்தக்க மாபெரும் அற்புதத்தை செய்தருளினீர்' என்று ஆனந்தக் கண்ணீர் உகுத்தனர். 'இறைவா' நீ சர்வவல்லமை உள்ளவன் தான் என்று அறிந்தனர். அந்தனை பேரும் கடவுள் நம்பிக்கை உடையவர்கள். ரஷ்யாவின் மொத்த ஜனத்தொகையிலே இது சரி பாதி ரஷ்யாவின் மொத்த ஜனத்தொகை ஏறக்குறைய 285 மில்லியன்.

ரஷ்யாவில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இதுவரை வெளிப்படையாக தங்கள் அறிக்கை செய்ய அஞ்சி, இரகசியமாக அதைக் கடைப்பிடித்து மூழ்கி வந்தார்கள். இவர்களில் 50 மில்லியனிலிருந்து 90 மில்லியன் வரை ரஷ்ய வைதீகமத பிடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ரஷ்யாவில் இரண்டு வகையான கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்கின்றனர். ரஷ்ய வைதீக திருச்சபை ஒன்று; பாப் பரசரின் ஆட்சியில் இயங்கும் ரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை இன்னொன்று.

ரஷ்யாவில் உள்ள கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களின் தொகை 10 மில்லியனுக்குக் குறையாத ராஜ்ய மில்லியன் கிறிஸ்தவர்கள் புரட்டஸ்தாத்து சபையைச் சேர்ந்தவர்கள், கத்தோலிக்கச் சபை

நகரில் பெருமளவில், விளாடிமீர் கிறிஸ்தவை மாறியதற்கு 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே அங்கு ஒரு கிறிஸ்தவ சபை இயங்கியது எனத் தெரிகிறது.

விளாடிமீரின் பாட்டி கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையுடையவளாக இருந்தாள். ஒல்கா என்பது அவள் பெயர். அவளே ரஷ்ய ராஜ்யம்சத்தில் கிறிஸ்தவளாக மாறின முதல் பெண்மணி. ஆனால் அவள் மகன் ஸ்வெயட்ஸலாவ் கிறிஸ்தவனாக ஆகவில்லை. இவன் தான் விளாடிமீரின் தந்தை.

பேரரசன் விளாடிமீரின் நடத்தை, கிறிஸ்தவளான அன்னாவை மணந்தபின், பெருமளவில் நல்ல வழியில் மாற்றமடைந்தது. அவன் அரசாட்சி போற்றத்தக்கதாக இருந்தது. அவன் ஆட்சியில் கிறிஸ்தவமும் மிளிர்ந்தது. அவன் கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படைப் பண்பாகிய கருணையை தனது அரசாட்சியில் புகுத்தினான் மரண தண்டனையை ஒழித்தான் பெருந் குற்றஞ் செய்தவர்க்கும் தண்டனையின் பின் மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது. குற்றவாளிகளைச் சிக்கிரவதை செய்வதை நிறுத்தினான் விளாடிமீர் கொடுமைகளுக்கும் அறியாயத்திற்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தான்.

தியானம்:

எலியாவும் விதவையும்
"திருப்பவும் கீர்த்தருடைய வார்த்தை எலியாவுக்கு வந்தது: நீ எழுந்து சரொப்தா ஊருக்குப் போ....." (I இரா, 17:8)

இயேசுவின் முதற் பிரசங்கம் ஊக்கா சுவீசேடத்தில் சொல்லப் பட்டனது (லூ, 4:16 முதல்) அதில் அவர் பழைய ஏற்பாட்டின் இரு நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றில் முதலாவது சிரோன் நாட்டிலுள்ள சரொப்தா ஊர் விதவையினிடம் எலியா அனுப்பப்பட்டது.

இந் நிகழ்ச்சியை இயேசு எடுத்தான் கையில் எலியாவின் மூலக் கடவுளின் நன்மையைச் சரொப்தா ஊர் விதவை பெற்றாள் என்பதை வலியுறுத்துகிறார். இந் நிகழ்ச்சி நமது திருமறையில் உள்ள இராஜர்களின் முதல் ஆகமத்தில் கூறப் பட்டிருக்கும் விதத்தைப் பார்த்தால், 'அந்த விதவையின் மூலக் கடவுள் எலியாவைப் பராமரித்தார்' என்ற கருத்து தலங்குகிறது.

'தாகத்திற்குத் தா' என எலியா அவ்விதவையை விளித்த போது, அரிதானதொன்றையே அவளிடம் கேட்டார். ஆயினும் அதைத் தரத் தயக்கமின்றி அவள் உடன்பட்டாள். 'கொஞ்சம் அப்பமும் கொண்டுவா' என்று அவர் பணித்த போது, அவள் திகைத்தாள்.

எலியாவுக்குத் தான் உதவ இயலாது என்பதற்குப் பல காரணங்களைக் காட்டி அவர் தட்டிக் கழித்திருக்கலாம். நீ யூதன், நாளை புறணிந்தாள். நீர் ஆண், 'நாளை பெண், ஏழை விதவை ஆதலால், தயவு செய்து வேறிடம் செல்ச' என வேண்டியிருக்கலாம். ஆனால், அதற்கு மாறாகத் தன் உண்மை நிலையை எடுத்தியம்பியபின் அவர் கேட்கதைக் கொடுத்தார் அதன் விளைவாக? வறட்சி கால முழு

தும் தான் கடவுளால் அதிசமர்ப்பு பராமரிக்கப்பட்டதைக் கண்டார்.

'இல்லை' எனக் கூறி மறுத்திடுவதற்கான நியாயமான காரணங்கள் பல இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில், 'ஆம்' என நம் உடன் பாட்டைத் தெரிவிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். இது எத்துணை உண்மை;

கடவுள் தம் மக்களை நடர்த்தும் வகையை எண்ணிப்பார்க்கையில், நாம் எதிர்பார்க்காததே அடிக்கடி அவருடைய வழிபாடு அமைவதைக் காண்கிறோம். ஆகவே, எதிர்பார்க்காததை எதிர்போக்கி வரவேற்க நாம் கற்றுக் கொள்ளல் அவசியம்.

பஞ்சக் காலத்தில் பிரபலமற்ற புறணித்துப் பெண் ஒருத்தியின் பராமரிப்புக்காகப் பிரத்தியேக ஏற்பாடுகளை இறைவன் பணித்திருந்தார். என்ற கருத்தை இயேசுவலியுறுத்துகின்றார். கொடுத்ததை விட அதிகமாகவே அவள் பெற்றாள்.

எலியாவுக்கு அவன் உணவளித்தான்; எலியாவின் கடவுளோ அவளுக்கு உணவையும் மரித்தமைந்தனின் உயிரையும் அளித்தார். அவளுடைய மகன் மரித்த போது, அந்தப் பேரிழப்பிற்கு, ஏதோவொரு வகையில் எலியாவே காரணம் என எண்ணினான் ஆயின் எலியாதான் அப்பேரிழப்பினின்றும் தன்னைக் காப்பாற்றினார் என்பதைப் பின்னர் வியப்புடன் அவள் அறிந்தாள்.

எலியாவையும் சரொப்தா ஊர் விதவையையும் பற்றிய இந் நிகழ்ச்சி, மீட்பில் கடவுளின் கிருபை என்னவென கிரியை செய்கிறது என்பதற்கு ஏற்றதொரு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தனது.

எலியாவையும் விதவையையும், திருச்சபை, உலகம் ஆகிய இவற்றின் சின்னங்களாக நாம் எடுத்துக் கொண்டால் திருச்சபையிலிருந்து உலகிற்கும் உலகத்திலிருந்து திருச்சபைக்கும் கடவுளின் மீட்பின் கிரியை என்னவென கிடைக்கிறது என்பது தெளிவாகும். நீர் கடவுளின் மனிதன் என இப்போது அறிந்து கொண்டேன்' என்று அப்பெண் எலியாவிடம் கூறிய கூற்றுடன் இவ்வரலாறு முற்றுப் பெறுகிறது. எலியாவை முதன் முதலாக அவள் சந்தித்த போது அதை அவள் அறிந்திலன்; யாரோவொரு சாதாரண வழிப்போக்கன் என எண்ணியே அவனுக்கு உதவி செய்தாள்.

மனிதர் ஒருவருக்கொருவர் பிணக்கப்பட்டிருக்கும் மீட்புறவு இதுவே இறுதி நடுத்திர்ப்பைப் பற்றிய இயேசுவின் உவமைக் கிணக்கப் பசுத்தொருக்கும், தாக முற்றொருக்கும், அந்நியருக்கும், சினைப்பட்டிருப்போருக்கும் பணி புரிந்தோர் இறுதியில் அறிந்தது: இவர்கள் மூலமாகவே கிறிஸ்து தங்களிடம் வருகிறார்' என்பதே.

பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள எலியாவையும் சரொப்தா ஊர் விதவையையும் பற்றிய இச்சம்பவம் இவ்வண்ணமையை விளக்குவதாய் அமைந்திருக்கிறது. எலியாவை பராமரிக்க சரொப்தா ஊர் வித

தாரகை ஒளி

எவரும் அவரவர்க்குரிய இடம் விட்டுக்கீழல்
எக்காரியமும் செய்ய முடியாது.

எங்கள் கருத்து

ஆன்மீக விழிப்புணர்ச்சி தேவை!

நமது சமுதாயத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பீடித்துள்ள துன்பம் இத்தனை ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் நீங்காதிருக்கிறது. 'இன்று வரும், நாளை வரும் சமாதானம்' என்று நம்பிக் கொண்டிருந்த நம் மக்கள், ஏமாற்றமடைந்து ஏங்கித் தவிக்கின்றனர். விரும்பியதைப் பெற முடியாமல் வீரத்தியடைந்த நிலையில் செய்வ தெது வென்றறியாது தேங்கிக் கிடக்கின்றனர்.

இதுதான் இன்றைய நிலை இது ஒரு புறமிருக்க நமது சமுதாயம் பிறருடைய தாக்குதலால் மட்டும் மடிந்து வரவில்லை. நன்கு உன்வி நோக்குங்கள்! தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் புற்று நோய் போல் பரவி வரும் தீமைகளைக் கவனியுங்கள் இவை, ஏற்கனவே தளர்ந்து போயிருக்கும் நம் மக்களை தலை நிமிராதிருக்கச் செய்கின்றன வல்லவா?

படாத பாடு பட்டும், பட்டனுபவத்தால் படிக்காத நம் சமுதாயம், இன்னும் சுய நலத்தோடு, தாம் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும் என்ற குறுகிய மனப்பான்மையுடன் வாழ்கின்றனர் வல்லவா? மனிதனுக்கு ஓரளவு தன்னலம் இருக்கத்தான் வேண்டும் ஆனால், பிறர் நலத்தைக் கெடுக்குமளவு தன்னலம் தண்டவமாடினால், இது, தனி மனிதனை மட்டுமல்ல, ஒரு சமுதாயத்தையே, ஏன் ஒரு நாட்டையே, கெடுத்து விடும் இது வரலாறு கண்ட உண்மை.

கடந்த ஐந்தாண்டுகளாகத் துன்பத்தின் மேல் துன்பம் அனுபவித்து வரும் நமது சமுதாயம் இன்னும் ஒன்றுபட மனமில்லாதிருப்பதைக் காணும் போது வியப்பாயிருக்கிறது. பிறர் எக்கேடு கெட்டால் என்ன, நானும் என் குடும்பமும் வாழ்ந்தால் போதும் என்று குறுகிய எண்ணத்துடன் செயல்பட்டு வாழுகின்றனர் பலர் இவர்களின் பலர் கிறிஸ்தவர்கள் என்ற உண்மையை நாம் வேதனையுடன் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்

அயலானின் பொருளை அபகரித்து பாடுபட்டவனின் உழைப்பைத் தட்டிப் பறித்துத் தமதாக்குவதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாய் செயற்படுகின்றவர்களும் இருக்கின்றனர். 'துன்பம் அனைவரையும் சமமாகத் தாக்கியது இனியாவது ஒன்று பட்டு, ஒருவரை ஒருவர் தாங்கி ஒன்றுபட்டு நம் சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவோம் வாருங்கள்' என அழைப்பு விளக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் 'ஒற்றுமையா? கிலோ என்ன விலை? என்கின்றனர் என்னே இவர்கள் மடமை!

நமது சமுதாயம் திருந்த வேண்டும், மனம் மாற வேண்டும் துன்ப நேரத்தில் மட்டும் 'இறைவா, எங்களைப் பாதுகாத்தருளும்' எனக் கதறாமல் உதட்டுகளினால் மட்டும் இறைவனுக்குத் துதி செலுத்துவதில் மட்டும் திருப்தி கொள்ளாமல், முழுமனத்தோடு இறைவனை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும், உலகமே எல்லாமென்று எண்ணிய எம் மனம் முழுமாற்றமடைய வேண்டும், இறைவனை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்.

'உள்ளத்தில் ஒளிபுண்டாகின் வாக்கினில் ஒளிபுண்டாகும்' நமது வாழ்வில், செயல்கள் ஒளி ஒளிரும் இந்தப் பரம ஒளிக்கு எம் இதயத்தில் இடமளிக்க வேண்டும் நம்மால் ஆவது ஒன்று யில்லை. ஆகவே, இறைப்பற்றுடையவர்களாய், நமது சமுதாயத்தில் ஆன்மீக ஆற்றல் பெற்ற சமுதாயம், துன்பத்தில் நடுவிலும் தயக்கமின்றி ஒன்றுபட்டு, பிறர்மேல் அன்பைப்பொழிந்து, அயராது சேவை செய்யும் இத்தகைய புதுச் சமுதாயத்தை தமிழ்ப் பகுதியில் அமைக்க ஒன்று பட்டு உழைப்போம் வாருங்கள்.

எலி .....

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வையை ஆயத்தம் செய்திருந்தார் இறைவன் 'உனக்கு ஆகாரம் அளிக்கும்படி அங்கேயிருக்கிற விதவை ஒருத்திக்கு நான் கட்டளை யிட்டேன்' என்கிறது திருமறை வசனம் ஆயின் எவியாவுக்கு உண

வளிக்க ஆண்டவர் செய்திருந்த ஏற்பாட்டில், கைம் பெண்ணுக்கு உணவளிக்க எவியாவையும் ஆயத்தம் செய்திருந்தார். எவியாவின் தேவைகள் திருப்தி செய்யப்பட்டதமன்றி, ஏழையின் விண்ணப் பத்திற்கும் பகிள் கிடைத்தது, த; தா. நயில்ஸ்

மாணவ மணிகளே கேளுங்கள் !!

திருவாட்டி யிரி கியூரி அம்மையார், உழைப்பின் மேன்மையை பின்வருமாறு வற்புறுத்துகிறார்: களைப்பாற நமக்கு நேரமேது? வாழ்க்கை என்ற நெடுக்கனில், ஒரு கணத்தையேனும்

யாவருக்கும் உரிய நினைவாக்க விரும்பும் எவனுக்கும், எவனுக்கும் களைப்பாற நேரமேது?

கிறென்மார்ட்டின், ரைட் சகோதரர்கள் ஓர் இயந்திரத்தின் உதவியினால் 100 வினாடிகள் ஆகாயத்தில் பறந்தார்கள் என்பதைச் செய்தித் தாளில் படித்தார். ஒரு மனிதன் 100 வினாடிகள் ஆகாயத்தில் பறந்தால் ஏன் ஐந்து அல்லது ஆறுமணி நேரம் பறக்கக் கூடாது என்று சிந்தித்தார்.

பின்னர் ரைட் சகோதரர்கள் பறந்த விமானத்தின் படம் பத்திரிகையில் வந்தது. பக்கெல்லாம் எங்கோ வேலை செய்து, இரவில் இயந்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். எல்லோரும் அவரைப் பைத்தியம் என்றனர்.

ஒரு நாள் கிறென் மார்ட்டின்னுடைய தாயரிடம் ஒரு கிழவி வந்த, 'உன்னுடைய மான் இல்விதம் பிசாசோடு தொடர்பு வைத்திருப்பதைத் தடுக்கக் கூடாது? மனிதன் பறக்க வேண்டுமென்பது ஆண்டவர் விரும்பினால், அவரோ மனிதனுக்கு இறக்கைகள் அளித்திருக்க மாட்டாரா?' என்றார்.

இந்தப் பைத்தியக்காரர் என்ன செய்கிறார் என்பதை, மக்கள் அவர் இருந்த ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்து நகைத்தனர். இவர்களின் தொல்லை பொறுக்க முடியாமல், அவர்கள் தன் வீட்டிற்கு வருவதைத் தடுக்க ஒரு காவற்காரனை நியமிக்க வேண்டியிருந்தது. பின்னர் பல மணி நேரம் பறந்து காட்டி மலர் மாலை களைப் பெற்றார்.

தோல்விகள் அடுத்தடுத்து வந்தாலும் கலங்காமல் மேன்மேலும் உழைக்க வேண்டும், பின்னால் திரும்பாது முன்னால் முனைந்து செல்பவன் மேகங்கள் மீலகும் என்பதில் ஒரு பொழுதும் சந்தேகம் இல்லாதவன்; நியாயம் நீதாற்கும், அநியாயம் வெல்லும் என்று கண்டிக்கும் கருதாதவன்; எழுந்தருளே விழ்ச்சி, வெல்வதற்கே தோல்வி, விழிப்பதற்கே தூக்கம் என்று நம்புவான்' என்கிறார் றொபர்ட் பிரெளனிங்.

வாழ்க்கையிலே வெற்றி பெற நான் யாரிடம் போய் யோசனை கேட்க வேண்டும்? என்று ஒருவன் கேட்டாராம் அத்தற்கு மற்றவன், 'தோற்ற யாரிடமாவது போ; வெற்றி பெற்றவர்களிடம் போனால் அவர்களுக்கு உன்னோடு பேச நேரமிருக்காது' என்றும், ஆம் கையில் கடிக்காத்தைக் கட்டிக் கொண்டே காலத்தை வீணாக்குகின்றோம் காலம் வீணாகக் கழிந்து அந்தக் குற்றத்தை நமீது சாட்டுகிறது

நெப்போலியன் ஓர் அதிகாரி ஒரு வேலையைச் செய்யச் சொல்லி

இருந்தார். அந்த அதிகாரி மாலை யில் நெப்போலியனிடம் வந்து, 'பகல் முழுவதும் வேலை செய்தேன், வேலை முடியவில்லை என்றார். 'இரவு எங்கே போனது?' என்று கேட்டார் நெப்போலியன் அல்லும் பகலும் அயராது, உழைத்தவர் நெப்போலியன் அவர் பள்ளியில் படிக்கக் கொண்டிருக்கும் போது மற்ற மாணவர்களெல்லாம் அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், இவர் மாத்திரம் அவர் கீட்டு ஒதுங்கித் தனிபாக உட்கார்ந்து படிக்கப் படித்துக் கொண்டிருப்பாராம்.

விரிய போர் வீரர்

பல்லாண்டுளுக்கு முன் இத்தாலி நாட்டைக் குடியரசு நாடாக மாற்றும் துறையில் ஜெனரல் கரிபால்டி என்னும் போர் வீரரும் அவரைச் சேர்ந்தோரும் போர் புரிந்து வந்தனர், அரசனின் பட்டாளத்திற்கு எதிர்த்து நிர்க்க கூடாததால் படுதோல்வி அடைந்து விட்டனர்.

அவமானம் ஒருபுறம், ஆற்றலும் ஆர்வமும் மறுபுறம் அவரை நெருக்கி வந்ததால் கரிபால்டி அப்பட்டாளத்தைத் தம் இல்லத்திற்கு அழைத்து வரிசையாக நிர்க்க வைத்தார். ஏராளமான மக்கள் வந்து ஒழுங்காக நின்றுனர்.

ஜெனரல் கரிபால்டி மேடைக்குச் சென்று கூறினார். கண்பர்களே, நாம் தோல்வி அடையவில்லை. இது வெற்றிக்கு அறிவுரல்தான் மறுபடியும் போர்களைத் திற்குச் செல்லத் தீர்மானித்துள்ளோம்; உங்களுக்குக் கொடுக்க என்னிடம் பணியில்லை. பசியும் பட்டினியும் தான் நான் கொடுக்கும் பரிசு காயமும் இரத்தமும் தான் நீங்கள் அடையும் வெற்றிப் பதக்கம்.

நான் இரண்டு நிமிடங்களுக்கு கண் முடித் திறப்பேன். அதற்குள் போருக்கு வரப் பிரியமுள்ளோர் ஓர் அடிமுன் வாருங்கள் என்று சொல்லி விட்டுக் கண்களை முடினார், இரண்டு நிமிடங்கள் கழிந்தன. கரிபால்டி கண்களைத் திறந்து பார்த்தார். வரிசையாக மாறாத இருந்தது.

ஒருவராவது முன்வரவில்லை என்று எண்ணி முகவாட்டமடைந்தார் அருகிலிருந்த ஒரு இராணுவத் தலைவன் ஜெனரல் கரிபால்டியின் முகவாட்டத்தைக் கவனித்து, அவர் முன் சென்று; ஐயப்பட்டாளம் முழுவதும் ஓர் அடிமுன் வைத்திருக்கிறது! நமக்கு இனிமேல் சந்தேகம் இராது! என்றார்.

கிறிஸ்தவ சேவையையும் இத்தன்மைபுடையது. அக்காலத்தில் வீரமுள்ள கிசுவாசிகள் கித்தின இரத்தத்தால் தான், கிறிஸ்தவ சமயம் இன்று உலகில் வலிமையாக நாட்டப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம்.

பொல்லாத ஆவிகளின் சேனைகளோடும் கமக்குப் போராட்டமுண்டு'

(எபே, 6: 12)

“இயேசு கிறிஸ்துவின பெயருக்குக் காதல் உயிரையே கையளித்துள்ளவர்கள்—புலவும், பன்னபாவும”

— (அப்போ 15: 25)

(R.S.J)

EDITORIAL

Jaffna College

With the distressing impact on education (of the political crisis) heavily weighing on the minds of parents, Jaffna College, Vaddukoddai had three major events on the calendar for the last week of October, 1988.

Mr. A. Rajan Kadirgamar who has been Principal of the College since 1968, retired on the 27th of October, after celebrating his 60th birthday. Dr. S. Jebanesan who has been a Co-Vice Principal since 1986, was installed as the new Principal at an Installation Service at the Cathedral Church, Vaddukoddai on the 29th of October. Mr. W. D. Kulathungam who was Co-Vice Principal [assumed duties as Vice-Principal of the College.

The lasting memories in an educational institution like Jaffna College, are not of buildings but of people. Staggering new problems awaited Mr. Kadirgamar when he assumed duties as Principal of the College, on the sad and untimely death of Mr. S. V. Balasingam, the incumbent. The comparatively cloistered peace of the Bunker—Selliah era was shattered giving place gradually to a fretful era in education. Some distressing trends were discernible even during the Bunker—Selliah era, but they were only in a simmering stage and had not taken any concrete form.

But the year 1974, saw Jaffna College suddenly coming into the vortex of the take-over issue. The SLFP coalition Government decided to take over the Undergraduate Department of Jaffna College, to accommodate some of the faculties of the Jaffna University. The Jaffna College Secondary School (the Parent stem) was given a time frame to determine its future.

The flurry and hurry with which government officials from the Valuation Department and from the Education Department began taking stock of the assets of the College appeared then to portend the beginning of the end.

But Jaffna College survived the crisis. The whole 'take-over Scheme of the College (though accomplished in part) ultimately grinded to a halt, grimly and undecisively. What was taken was given back. This is history.

Whatever reasons may be adduced to this turn of the 'wheel', nobody could dismiss out of hand that a potent factor in establishing the legitimacy of Jaffna College through a thicket of events which threatened to undercut its academic dynamism, was the Principal Kadirgamar himself to whom Jaffna College and all work connected with it, were a source of emotional identity.

It was Dr. D. T. Niles then Chairman of the College Board of Directors in his Prize Day Address at Jaffna College on the 8th of March, 1969 [the first Prize Day of Mr. A. R. Kadirgamar, as Principal of the School] who said with an air of candour:—

"Jaffna College has decided that at a time when the Government policy is a canned industry, to maintain a garden where the trees will bear fruit and the fruits will be allowed to mature on the tree itself."

It was an overdue point that Dr. Niles stressed. The educational world in Sri Lanka today is a whole new world and the education of the children a whole new game. What Principal Kadirgamar leaves behind is an educational setting that would free the child from monotony and rigidity and a passion to lose himself before his homeset. It is hoped that the College would pick up where he left.

Dr. S. Jebanesan, the new Principal and his deputy, Mr. W. D. Kulathungam are taking over responsibility at a time of new irritations in the land. But they can always depend for strength on the incorporated syndrome which had led to the survival of the institution through severe trials.

We know as (a student at Jaffna College for most part of the Bicknell era) a member of the staff who after a period at the College began to entertain doubts about his Christian Faith this led at times to a waning in his loyalty to the College. But the pangs of his mental struggle were evident when his turn came to take the Chapel Service. Significantly his choice of the hymn to be sung was more often than not, George Matheson's "O Love that will not let me go".

"The burnt-out ends of smoky days" [to quote T. S. Eliot whose birth centenary we celebrate this year] in Education through which we are currently passing in our land, should remind us in our schools as Jaffna College, that the outcome of the 'war' in Sri Lanka will not be determined only on "the assembly line" as Winston Churchill thought it would during World War II.

Christian Home Festival

At Rest

(Continued from page 1)

Mr. E. Tharmaseelan

society. She said that as a rule society tends to confine women to motherhood and the role of a wife. Even today in some countries women are sold into slavery and prostitution. They are used in the cinema world, paid less wages, and treated second to man. Hence began liberation movements among women. But liberation comes from within. A woman has special qualities that set her apart. She has endless patience, is capable of suffering, is prayerful, forgiving, is flexible and is a teacher, she beautifies the home and is unselfish. More than these it is in her very nature to create and to give birth to new life. As a mother and as a wife she creates, beautifies and shapes and that is her contribution to society. On the other hand woman has to liberate herself from her faults and use her special qualities for the betterment of women and society.

Women's Decade:

The second speaker was the Rev. G. Dev Anandarajan, who based his talk on the bible. He spoke about the various liberation movements and the struggle of the society for advancement. One of these movements is Women's Liberation, as women now feel they are discriminated against in society, in the church and in theology. Some have even gone to the extent of asking that no sex be attached to God eg. that the Lord's prayer be addressed to "Our Parent in Heaven". Why liberation? It is because of a unique awareness in man or woman for self determination. Its only in freedom, which is relative and not absolute, that a human being can grow into fullness. If one's freedom means slavery to someone else then there is no freedom. Jesus said "He came to give life and life abundant" and this can only be obtained in freedom. Freedom is essential for human advancement. One has to look at the Bible to see what God wants from us. He then referred to St. Luke's Gospel Chapter 10:38-42 to the story of Martha and Mary to see Christ's mind about a slave and a free woman. He said that Martha by busying herself in the kitchen and attending to Jesus' needs was a slave to tradition and what society expected of a woman. But Mary broke away from this and chose to listen to Jesus and His teachings. He concluded by quoting Galatians 5:1 "For freedom Christ has set us free, stand fast therefore and do not submit again to a yoke of slavery" and challenged the women to think on these lines during this decade.

We regret to record the death which occurred in England on 30-9-88 of Mr. V. Tharmaseelan, eldest son of the late Mr. A. T. Vethaparanam of Jaffna College Vaddukoddai and of Mrs Vethaparanam.

Mr Tharmaseelan was a teacher for over two decades at Maunipay Memorial English School and later Principal of Thiagarajah Memorial College at Karainagar. He was an active member of the Karainagar Church and was Secretary of the Church for many years. He also gave a lot of his time to students in the village who needed his help outside school hours.

The Funeral Service took place at Croydon on 4-10-88. The Rev. S. M. Jacob officiated assisted by Rev S. S Karunairaj (of the Methodist Church Sri Lanka, who is currently in U. K.). The remains were cremated at the Croydon crematorium where the committal rites were performed by Rev. S. S Karunairaj.

The deceased leaves behind besides his wife, Thabonithy, three sisters, Mrs. Oppilla Kanagasingham, Mrs. Amirtha Melchior, and Arul Ruwanpura and two brothers Messrs. A. Anantharajan and A. Manoranjan.

New Bishop in Vellore

The C. S. I. Synod Board for selection of a Bishop for the Diocese of Vellore appointed Rev. Rajaratnam Trinity Baskaran as the Bishop in the Diocese of Vellore. The consecration of the new Bishop took place at the C. S. I. Central Church Vellore on Sunday the 16th October at 2.30 p.m.

Rt Rev. R. Trinity Baskaran M. A., Th. M., D. D. was Presbyter of C S I Tucker Church, Broadway Madras at the time of his appointment. He was ordained Presbyter in the Madras Diocese in April 1964.

His wife Mrs. Ethel Baskaran served as Professor of Zoology at Madras Christian College till June 1988. They have two sons both students at Madras University.

The symposium was followed by a skit, where the youth of Vaddukoddai Church dramatised very well the drudgery of work that a mother goes through from morning till night and the evils of dowry system. The morning's festivities came to an end with a fellowship lunch at Arul Manai Boys' Home. It was heart warming to see that there were more than 500 women, children and men present and that some of them had come as families. We must thank the members of the W. F. Committee, in particular the Secretary Mrs. R. Thambiappah for organising a meaningful and inspiring programme.